

Vuurwants

„Staat er in de herfst nog iets in die natuurtuin van jou?” vroeg mijn buurman laatst. „Ja hoor”, zei ik, „de tuin is nog heel groen.” Maar dat bedoelde hij niet. Bloemen, daar ging het om. Kleur! Ik beloofde er deze week extra op te letten. Ik liep vanmorgen de tuin in en stapte bijna op een fazant. Hij, het was een mannetje, vloog met veel kabaal weg. Zo, dat was de eerste kleur van de dag. Kleurrijk type, zo'n fazant.

Even verderop, op de oostwal, een kleurrijke struik. Vol trossen van roze-rode doosjes. Sommige daarvan hingen wat open. Daar hingen oranje besjes uit. Volgens de app was het wilde kardinaalsmuts. Goh, mooi zeg. Nooit eerder gezien. Een prima naam. Die doosjes lijken inderdaad op mutsen van kardinalen. Ik vroeg me af of echte kardinalen dan ook oranje besjes in hun mutsen dragen? Op zoek naar nog meer kleur zag ik onder meer roze beemdknop, gele teunisbloem, witte fijnstraal, gele toorts, witte blaassilene, nog wat lila kaasjeskruid, roze en gele klaver, paarse centaurie, eigenlijk nog best veel kleur dus.

De vuurwants was de meest kleurrijke ontdekking van de dag. Er zaten er heel wat in de tuin. Kleine beestjes, iets meer dan een centimeter lang. Ze zijn wat langer en platter dan een kevertje, met een fel rood schildje. Twee zwarte stippen er op, net ogen. Er is op internet veel over vuurwantsen te vinden. Het is een interessant diertje. Het voedt zich met sappen van dode planten, bladeren en dode insecten. Een opruimer dus. Heel nuttig. Vrij onschuldig ook, al zou ik hem niet zo oppakken. Dan schijnt hij te kunnen bijten en te gaan stinken. Hij staat bij wetenschappers in de belangstelling. Hij maakt een stofje aan dat waarschijnlijk geschikt is om de resistente ziekenhuisbacterie (de MRSA bacterie) mee te bestrijden. Kijk, niet alleen mooi, ook leverancier van antibioticum.

Het meest bijzondere vind ik wel de duur van de paring van de vuurwants. Die duurt gemiddeld twaalf uur, maar kan oplopen tot wel zeven dagen. Ongelooflijk! Het beestje leeft maar een jaar. Reken dat eens om naar een mensenleven van tachtig jaar. Dan zouden mensen zes weken tot anderhalf jaar over een paring doen. Je moet er toch niet aan denken. Eén paring levert een vuurwants wel honderden nakomelingen op. De meeste mensen hebben hun handen al vol aan het opvoeden van één of twee nakomelingen.

Kranig beestje hoor, de vuurwants. Respect wants, respect!